

[RUMIENIĄCY *part praes act*

e prawdopodobnie jasne (tak w rumienić się itp.).

sg f N rumieniącą. ◇ A rumieniącą.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Czyniący coś zaczerwienionym, rumianym:

*Wyrażenia: »lice rumieniący«: Wodkã Lice rumieniãca y przez wiele dni trfãiąca/ Weźmi białkow
Iáiówych twãrdo wãrzonych [...] / mlekã Figowego quaterkã / [...] zmiełzay / y przepal. *SienHerb* 508a.*

*»moc rumieniãca«: Przeciw dychãwicy zimney ma byc dawanã wodã z ięczmienney mãki w
ktoreyby byl wãrzon proch omanowy. Ma teź oman moc rumieniãcã / iteź ocierãiącã wŕzytkie zmãzy
nã cieie. *Cresc* 1571 276.*

Cf RUMIENIĆ